

SVOBODNA SLOVENIJA

AÑO XXXIII (27).

Štev. (No.) 24

ESLOVENIA LIBRE

BUENOS AIRES

13. junija 1974

Majske odločitve

Včasih, morda nehotе, pozabimo, da je bil mesec maj, s katerim je pričela naša begunska zgodovina, ne le mesec žalostnih spominov, marveč predvsem mesec velikih odločitev.

Prišel se je s slovesno odločitvijo slovenskega parlamenta za Svobodno Slovensko državo, zgrajeno na demokratični osnovi. In nato so sledile odločitve, dan za dnem...

Možje, fantje, žene, dekleta, cele družine, desetisoči so se odločili. Osta-ti, sprejeti žrtev preganjanja, krivice, omejitve svobode, ali oditi, sprejeti na-se negotovost begunstva, nevarnost u-mika, težo zdomstva v zameno za upa-nje, da ohranijo svobodo...?

Drugi so med tem odločali o usta-novitvi republike pod diktaturo ene stranke — za vsako ceno. Odločali so o življenju in smrti svojih političnih nasprotnikov. Odločali so jih v smrt.

Mesec političnih odločitev. Ali de-mokratsko sožitje, ali vlada nasilja.

Emigracija je pomenila tedaj — ka-kor še danes — vsoto tisočih oseb-nih odločitev, ki izzvene v protest proti načrtni odpravi politične svobode, ki je bila izhodiščna točka novega režima.

Omejitve svobode na kulturnem po-dročju in verska preganjanja, ki so sledila, celo množični umori razorože-nih domobrancev, so le posledice os-ovne odločitve — glede človekove pra-vice do svobode.

Če je človeška svoboda vrednota — mora biti zagotovljena s političnim sistemom, ki sloni na spoštovanju člo-veške osebe in njenih pravic. Za kogar pa osebna svoboda ni vrednota — bo našel opravčilo in skušal streti, v ime-nu novega reda, fizično in moralno vse, ki o njej sanja.

Kasneje so se razmere pod vlado komunistične stranke vsaj na videz o-milile. Strahovlada je po nekaj letih dosegla svoj namen: v domovini je razredčila vrste njih, ki verujejo, da je politična svoboda pogoj za razvoj človeške osebnosti. Zboljnal se je živ-ljenski standard in vladajoča stranka je, vsaj za nekaj časa, dovolila več pro-stosti na kulturnem in verskem področ-ju, a kmalu je pričela spet vidno in občutno manjšati obrok dovoljene svo-bode...

In v tem je velika, nepremostljiva razlika med obema svetovoma: med na-šim, kjer je svoboda — pravica, in nji-hovim, kjer jo dele komur, kolikor in kadar se zdi vladajoči stranki primer-no!

Mi svobodo zahtevamo, ker vemo, da imamo do nje pravico in ne moremo do-voliti, da bi kdorkoli našega rodu mor-al prosjati za nekaj, kar mu kot člo-veku — pripada.

Predobro se zavedamo, da je svo-boda na kulturnem in verskem polju le miloščina, če ne izhaja iz temeljev po-litične svobode, če je ne brani svobodni politični sistem.

Zato za nadoblast v domovini ni in ne more biti sprejemljiva, pa četudi od-pira meje in bi celo „dopuščala“ ljudem večjo ali vso svobodo na nekaterih pod-ročjih.

Nismo nespravljivi, a če je bil prin-cip politične svobode pred desetletji vreden velikih odločitev — je danes, po tolikih izkušnjah, vreden še toliko bolj, da se zanj spet in spet odloča-mo.

Ne gre za narodne običaje, ne gre za dovoljenje procesij ali tiska te ali one revije. Gre za dejstvo, da ima vsak človek pravico do javne izpovedi svo-jega prepričanja, do dela za skupno blaginjo v skladu s tem prepričanjem, in to skupno z vsemi, ki enako čutijo, mislijo in hočejo, skratka, do svobodnega političnega delovanja.

Dokler oblasti doma kratijo drža-vljanom to pravico v teoriji in praksi je znamenje, da niso spremenili svojih odločitev izpred tridesetih let.

Priznati pravico do politične svo-bode pa ni pomenilo za oblastnike v domovini isto kakor priznati nesmisel lastnih političnih zločinov, zato bodo težko našli pot iz tega začaranega kro-

KARDELJ SE KLANJA — HABSBUŽANOM

Ko je komunistični režim prevzel nasilno oblast v Jugoslaviji, je bila ena njegovih prvih nalog potvarjati zgo-dovino narodov Jugoslavije in tako tudi zgodovino Slovencev. Potvarjati ali za-molčati. V propagandi pa so si prizadevali dokazati, da se je zgodovina slovenskega naroda pravzaprav začela šele tedaj, ko so komunisti prevzeli oblast. Šele po nekaj letih smo zasledili, da so komunisti priznali, da je pred drugo svetovno vojno v Sloveniji le še obstajala kaka organizacija. Polagoma pa so začeli proslavljati kake obletnice, ki komunističnemu stališču, da je bilo pred revolucijo v Sloveniji vse zanič, niso bile nevarne. Tako so tu in tam začeli proslavljati n. pr. nastanke gasilskih društev pred drugo svetovno vojno in podobno. To omejeno in smešno stališče so morali pozneje pod silo razmer opu-stiti, vendar priznanja kakemu ustvar-jalnemu delu in dviganju slovenskega gospodarstva, kulture in prosvete pred drugo svetovno vojno še danes nočejo dati. Mimo vseh velikih dogodkov prete-klosti ali pridobitev gredo z molkom ali potvarjanjem.

Prav presenetilo pa nas je, ko smo brali, da je bila v ponedeljek, 3. junija, v Ljubljani proslava 100-letnice zadrugi-ništvu in da so delegati drugega red-nega občnega zbora Zadrugne zveze na seji 3. junija podelili Edvardu Karde-lju posebno zadrugo priznanje ob 100-letnici slovenskega zadrugi-ništvu. Ob tej priliki so ugotavljali, da je v Sloveniji že 333 zadrugi-nih enot, ki združujejo nad 42.000 članov. Kardelj mora imeti res trdo kožo, da je to priznanje sprejel, ker vemo, da mu ni neznana zgodovina slovenskega zadrugi-ništvu.

In kaj se je zgodilo pred 100 leti? Cesarsko kraljevska dunajska vlada je izdala zakon o zadrugi-ništvu. In tega dogodka so se spomnili komunisti in se s Kardeljem vred poklonili blagopokoj-nemu avstrijskemu vladarju Francu Jo-žefu, za tako veliko dejanje, da je izdal zakon o zadrugi-ništvu. Da pa je bil dr. Janez Evangelist Krek eden ti-

stih, ki so imeli največ zaslug za slo-vensko zadrugi-ništvu, so komunisti za-molčali. Zamolčali so, da je bila prva raifajzovka pri nas ustanovljena po-letni 1894, in da je pri tej priliki go-velil tudi Krek. Naslednje leto se je usta-novila že Zveza kranjskih hranilnic, kjer je bil Krek tajnik, 1998 pa širša „Gospodarska zveza“ (društvo), ki je reorganizirana (zadruga) potem ko je „Zveza hranilnic“ prenehala, postala nova centrala kmetijskih zadrug, rajf-ajzovk, kmetijskih društev itd...

Pri tej čudoviti proslavi ob 100-let-nici slovenskega zadrugi-ništvu seveda ni nihče omenil, da je samo Zadruga zve-za imela 1915 že 590 zadrugi-članic. Kljub prvi svetovni vojni je imela Za-družna zveza leta 1918 že 730 zadrugi-članic, za Kardelja in komuniste to nič pomeni, da so koncem leta 1937 vse za-družne centrale v Sloveniji povezovalе 1677 zadrug, med katerimi so samo kre-ditne zadruge, ka'orih je bilo 498 imele 155.977 članov. Ostale zadruge so bile nabavne in prodajne, mlekarске, živo-vejske, kmetijske, vinarske in sadjarske, zadrugne elektrarne, stavbne, obrtne itd. Znano je, da je bila Slovenija v za-družništvu ena najbolj razvitih dežel in da so bile zadrugе gospodarski temelj najširših množic slovenskega na-roda.

In kaj so napravili komunisti: vsi to mogočno zadrugo zgradbo so uničili. Tisoče in tisoče vzgojenih zadrugi-nih delavcev pa so pomorili. Uničili so požr-tvovalno delo zadrugi-nih delavcev, ki se je razvijalo pol stoletja.

Da pa se je komedija ob 100-letnici zadrugi-ništvu, kjer je imel glavno vlogo Kardelj, spremenila in v tragikomedijo, pa izpričuje to, da so morali priznanje Kardelju izročiti — kmetje. To je, pred-stavniki tistega stanu, katerega so ko-munisti sistematično uničevali in ga spravili na tla.

Zgleda, da Kardelj ne bi bil rad le najbolj osovražen človek v Sloveniji, ampak tudi najbolj smešen. To pa je za katerega koli politika najbolj ne-varno.

Manifestacije slovenstva v Clevelandu

OB ZLATEM JUBILEJU SLOVENSKEGA NARODNEGA DOMA

V nedeljo, 19. maja 1974, ko je Slo-venski narodni dom v Clevelandu z veliko slovensko parado na St. Clairju in z obširnim kulturnim programom v veliki dvorani Slovenskega narodnega doma zaključil tridnevno proslavljanje svojega zlatega jubileja, je prišlo v St. Clairsko slovensko naselbino „vse kar leze ino gre“ slovenskega v Cleve-landu in okolici.

Zlati jubilej — 50-letnica Slove-nskega narodnega doma v Clevelandu je bila spontana manifestacija Sloven-stva v Clevelandu in v Ameriki, ka-keršne v Clevelandu najbrž ni bilo v zadnjih 50 letih. Izpolniena je bila zaobluba ustanoviteljev Slovenskega na-rodne doma, k so jo 1. marca 1924 „ob odprtih vratih“ v Slovenski narod-

ga. Med njimi in nami stoji dolžnost do Resnice in človeške svobode.

Tudi oni to razumejo. Zato še vedno nadaljujejo to, kar so pričeli pred več kot tremi desetletji, le sredstva so pri-lagodili razmeram.

Ni se bati, da bi končno zmagal, kajti bore se proti človeški naravi, a kar nas unpravičeno skrbi je, da njih delovanje ne bi omajalo življenjske si-le slovenskega naroda.

Zato moramo vztrajati — rod za rodom — svobodnjaki, dokler bo božja volja!

Ne utrujenost, ne lastne slabosti naj nas ne plaše. Tudi morebitne kulturne in verske svoboščine iz rok dik-tature nas ne smejo premotiti, kajti le politična svoboda spremeni milošči-no v pravico.

Svobodni Slovenci pa miloščino od-klanjamo!

-zar

“Ningún sectarismo”

En una reciente exposición ante el Congreso Justicialista, el presidente de la República, teniente general Juan Domingo Perón, recaló para su movimiento los siguientes conceptos:

“Los movimientos populares y masivos como el nuestro no pueden ser sectarios. El sectarismo es un factor de eliminación y es poco productivo cuando en un movimiento de masas comienza prematuramente a eliminar a aquellos que no piensan como el que forma. Vale decir, resulta necesario ver esa enorme amplitud, sin ningún sectarismo.

“Los sectarismos son para los partidos políticos, pero no para los movi-mientos nacionales, como el nuestro.

“Pero todo tiene su límite. Es indudable que no es suficiente con que yo diga que soy peronista para que todos crean que lo soy, porque en este sentido lo que uno dice no tiene el valor de lo que uno hace, y pensamos que dentro de nuestro movimiento, desde siempre, para conocer a un cojo lo mejor es verlo andar.

“Por eso, nosotros a priori no rechazamos a nadie. Bienvenido sea todo aquel que quiera venir a formar parte del peronismo. En nuestro movimiento nadie es peronista por derecho propio, porque pertenece a un movimiento. Si pertenece al movimiento, es peronista el que siente la ideología y la doctrina del peronismo.”

korakal v paradi pristni ribniški reše-tar z visoko naloženimi rešeti, radose-jami, žlicami, kuhljami, ribeži itd. Ta je najbrž „Liliji“ pridobil posebno priznanje za originalnost skupine.

Od KSKJ so v sprevedu ponosno korakale kadetke društva sv. Jožefa št. 169 KSKJ, Cleveland, Ohio.

Prav posebno veselje so nam pri-pravili naši mladi, ki so s takšnim po-nosom s svojimi izvirnimi slovenskimi motivi hoteli izpričati, da so Slovenci!

Po paradi je na tribuni pred Na-rodnim domom govoril bivši senator Frank Lausche, ki se je predpoldne udeležil tudi slovenske sv. maše v cerkvi sv. Vida. Obujal je spomine na svo-ja mlada leta v tej naselbini in je svoj govor zaključil: Nismo se danes tukaj zbrali, da gledamo in proslavljamo te kamne in zidove Slovenskega narodnega doma. Tukaj smo, da poživimo in utrdimo našo slovensko narodno dedišči-no.

Višek 50-letnice Slovenskega narodnega doma je gotovo bil zaključni kulturni del celotnega tridnevnega proslavljanja, ki je bil v nedeljo ob 4. uri popoldne v prostorih Slovenskega na-rodne doma. Mram priznati, da sem bil v začetku nek liko v dvornih in sem se malo bal, da bo celotni kulturni pro-gram imel preveč angleškega poudarka, kar bi gotovo zameglilo pomen zlatega jubileja Slovenskega narodnega doma. A ves program, razen napovedovalca v angleščini, je bil pristno slovenski. Tudi napovedovalec je v angleščini izražal ponos, da je slovenskega rodu.

Sporéd je trajal skoraj tri ure, a nikdo v do kraja napolnjeni dvorani se ni naveličal gledati in poslušati. Kaj

Propad kmetijstva v Sloveniji

Mnogo se je pri nas pisalo o pro-padanju kmetijstva v Sloveniji, na dru-gi strani pa o naporih vlade, kako spet poživiti slovenske kmetije ter zavrti izseljevanje kmetov iz vasi v mesta. V tovarne sili slovenski kmetijski člo-vek, dočim so veliki grunti na deželi, zlasti v hrihah prazni, neobdelani in ne-objudeni. Sedanjemu „ljudskemu“ re-žimu je uspelo, da so uničili slovensko vas in slovenskega kmeta. Tako smo zadnjič brali zanimivo statistiko o tem v Loških razgledih (XX, 1973) v raz-pravi Marijana Masterla, ki se zavze-va za to, da bi se Jelovca in Soriška planina spremenila v enoten rekreacijski center osrednjega dela v Sloveniji, da se tako dá spet življenje in življenjsko možnost razvoja temu ozemlju med Tolminom, Bohinjem in Jelovco. Član-ka se zavzema za to, da bi se na tem območju škofjeloškega pogorja, oz. vi-soke planine, razvila in izgradila re-kreacijska turistična postojanka, kajti pri študiranju terena v Sloveniji za tako smučarsko gričevje, je sicer tri-glavsko pogorje dobilo prvo mesto s 24 točkami, toda Soriška planina takoj za njim z 19 točkami oz. 80% možnih po-gojev. Pri tem, ko opisuje možnosti take izgradnje ter njen pomen za te vi-sokogorske kraje, mimogrede označuje tudi propad kmetijstva v tem kraju. Tako le piše:

„Če bomo obiskali najvišje ležeče

takšnega še Slovenci v Clevelandu ni-smo videli in slišali vsaj zadnjih 25 let.

Nastopilo je 11 slovenskih pevskih društev in skupin. Slišali smo izurjene pevce in otroške glasove. Te najmlajše, ki so kot mladi ptički široko odpirali usteca pri prepevanju slovenskih pesmi. To vam je bil pogled na slovensko mladi-no. Nastopila je najboljša folklorna skupina in več skupin mladih harmoni-kaev. Vse pesmi in melodije so bile slovenske. Pevski zbori so skupno zape-li okrog 30 pesmi.

Res je, prosiava zlatega jubileja Slovenskega Narodnega Doma na St. Clairju v Clevelandu je prilila veliko svežega olja k že brleči svetilki Sloven-stva v tej naselbini. Slovenci so zopet ponosno dvignili slovensko zastavo, slo-venske pesmi in melodije so na St. Clairju obudile stare spomine na ži-vahno udeleževanje Slovencev v tej na-selbini. Mladi rod je s ponosom nastopil v slovenskih narodnih nošah s prešer-nim fantovskim vriskom ob ponosni ho-ji slovenskega dekleta. Slovenci St. Clair v Clevelandu je ta dan zaživel!

Daj Bog, da bi Slovenski narodni dom še poznim slovenskim rodom v Ameriki izpolnjeval poslanstvo, nareko-vano v pesmi Ivana Zornana, ki jo je ob začetku kulturnega programa z za-nosom in v čisti slovensčini deklamiralo dekletce iz našega najmlajšega sloven-skega rodu:

Naj Dom ponos, zanos nam dviga,
ljubezen bratsko v srcih vžiga,
naj svete vzore dedov hrani,
in čast, ime slovensko brani:
Naj Dom Slovenstva bo glasnik,
zvestobe naše spomenik.

Jože Melaher

(Nad. na 2. str.)

AMERIŠKE KORISTI SO PRVE

NIXONOV GOVOR

Ameriški kongres bje proti predsedniku Nixonu boj za spremembo severnoameriške zunanje politike do Sovjetske zveze. Številni ameriški poslanci in senatorji, zlasti ko je izgubil svoj položaj v senatnem zunanje-političnem odboru odprtju na Vzhod naklonjeni senator Fullbright, zahtevajo, naj bi ZSSR najprej spremenila svojo notranjo politiko zatiranja človeških svobod, potem pa naj bi ji šle ZDA stopile korak naproti v zmanjšanju napetosti med obema velesilama.

Predsednik Nixon, ki ima v zunanji politiki sicer svoje poglede, je pa trenutno pod močnim vplivom svojega zunanjega ministra Kissingerja, ki tudi zagovarja sporazumevanje z Moskvo brez zahtev po zrahljanju policijskega sistema, ki ga vzdržuje Kremelj, je bil prisiljen na vedno glasnejše zahteve v ameriškem kongresu končno le odgovoriti in je to javno storil v govoru mornariškimi kadetom v severnoameriški mornariški akademiji, kjer je med drugim izjavil:

„Z vseh strani čutimo pritisk in slišimo zahteve, naj bi ZDA v svoji zunanji politiki poskušala spremeniti notranjo pa tudi zunanjo politiko nekaterih držav, med njimi ZSSR. Toda,“ je nadaljeval Nixon, „naša zunanja politika mora temeljiti na naših idealih in namenih. Nikdar ne moremo pristati na okrnjenje človeških pravic, so pa meje, znotraj katerih si moramo zastaviti nekatera težka vprašanja.“

„Ali bi morda zmanjšanje ali pa, obratno, zvečanje napetosti moglo pomagati ali škoditi pozitivnemu razvo-

ju drugih družbenih sistemov? Kakšno ceno — če bi obnovili konflikt — smo pripravljene plačati za izvajanje pritiska v prid človeških pravic?“

„Ne zaradi naše izbire, temveč zaradi naše možnosti moramo v prvi vrsti stremeti v zunanji politiki za tem, da vplivamo na mednarodno vedenje držav na svetovnem poprišču.“

„Toda ne bi pozdravili vmešavanja drugih držav v naše notranje zadeve in ne moremo pričakovati, da bi sodelovale, če iščemo, kako bi se mi direktno vmešavali v njihove notranje zadeve. V nuklearni dobi mora biti naša prva naloga preprečiti vojno, ki bi lahko uničila vso družbo.“

Ameriški kongres doslej ni hotel pristati na Nixonov predlog, da bi ZSSR smatrali za državo, ki bi spadala med tiste, ki imajo velike carinske ugodnosti pri ameriškem izvozu in uvozu in mnogi kongresniki izjavljajo, da na to ne bodo pristali vse dotlej, dokler sovjetski režim ne bo prenehal omejevati svobodo in rasno diskriminacijo, ki so ju deložni tako Judje kakor tudi drugi narodi v ZSSR.

Nixonov govor pred mornariškimi kadeti tik pred njegovim odhodom na petdnevno potovanje na Bližnji vzhod, zatem pa 27. t. m. v Moskvo, smatralo opazovalci za opozorilo tako Zahodni Evropi kakor ostalemu svobodnemu svetu, da imajo ZDA tudi drugo možnost zunanje-politične izolacije, ki bi bila bolj priljubljena tako Moskvi kakor Pekingi, ker bi jima odprla prsto pot za zavojevanje sveta.

Ameriški predsedniki in njihov konec

V ZDA počasi a vztrajno narašča mnenje, da bi bilo treba zadevo Watergate čim prej končati, ker v zunanjem svetu vedno bolj jemlje ugled tako tožiteljem kakor državi sami, da ne govorimo o nevarnosti popolne zrušitve sleherne vladne in predsedniške avtoriteta, kolikor jo je sploh še ostalo v ZDA.

Nekateri, še do nedavna obsodbi Nixonona naklonjeni dnevniki, so začeli dvomiti o uместnosti obsodbe Nixonona, ker da bi se lahko zgodilo, da bi ustvarili precedent za vse naslednje predsednike, ki bi jih bilo vedno lažje obsoditi in jih menjavati v Beli hiši.

New York Times npr. v tej zvezi ugotavlja, da je v tem stoletju od enajstih ameriških predsednikov, deset predsednikov zapustilo Belo hišo ali zaradi smrti ali pa, ker jim je bilo njihovo politično dobro ime uničeno.

McKinley je bil umorjen. Theodore

Roosevelt je predal predsedstvo Williamu Howardu Taftu, nato nastopil proti njemu in sta oba zgrmela. Wilson se je zgrudil, Harding je umrl za pialno mizo. Collidge se je odločil, da ne bo znova kandidiral, Hoover je bil poražen, Franklin D. Roosevelt je umrl. Truman je postal neprijubljen in zato ni znova kandidiral, Kennedy je bil ubit, Johnson pa je enako kakor Truman ugotovil, da ne sme več kandidirati.

Samo Eisenhower je izšel iz Bele hiše živ in z neomadeževano politično osebnostjo, kljub temu, da je bil dvakrat zapovrstjo predsednik, kolikor dovoljuje ameriška ustava.

Iz zgornjega pregleda je razvidno, da večina ameriških predsednikov za ključni svojo politično kariero na tri načine: s smrtjo ali z umorom, s porazom ali z odstopom, se pravi odklonitvijo ponovne kandidature, ker vedo, da bi izgubili.

PROPAD KMETIJSTVA

(Nad s 1. str.)

titovcem danes živi samo še okoli 690 ljudi ali povprečno 4 v eni hiši, medtem ko so naselja leta 1948 štela še 1036 ljudi! V knjigi Staneta Planine Škofja Loka s Poljansko in Selško dolino (1973) je za zaselek Torka navedeno (str. 179) naslednje: Pri popisu l. 1948 je vasica imela še 34 ljudi, l. 1971 pa samo še devet! Mogočni dom gornjega Torkarja je žgoč primer gospodarskega socialnega stanja hribovskih kmetij, saj od 12 sinov in hčera nihče ni ostal doma na posestvu, ki ima skupaj 60 ha gozda in senožeti.“

Kdo se pri tem ne spominja tega, kar je napisal ravnatelj Dolenc v svojih spominih (str. 242) za svojo rojstno vas Sopotnico v tem istem gorskem svetu: „Ko sem bil še v gimnaziji (koncem prejšnjega stoletja) so obdelovali v Sopotnici 18 posestev: 12 gruntov in 6 bajt. Danes jih je samo še polovica: 6 večjih, 3 manjša. Pa še pri teh devetih je vprašanje, ali se bodo mogla obdržati ali ne... Tako hudo kot Sopotnica se pri nas ni izpraznila nobena vas.“

Spričo takih ugotovitev pripominja Masterl: „Ob 100-letnici zgodovinskega razvoja tega ozemlja se nehote ukrade misel, ali se ne bo našel kronist, sedanje in bližnje preteklosti, ki bo prav s to obletnico označil tudi začetek pospešenega propadanja tistega, kar so pridne roke ljudi dolgih 600 let vztrajno in marljivo spreminjale iz prvotne divjine v obljudeno okolico in tako skozi stoletja bogatila te čudoviti del nara-

ve. Ali so zares ostali le še obrambni interesi, zaradi katerih naj bi ljudje ostali na svojih gorskih domovih in ali ne gre v bodoče bolj spoštovati širših in trajnejših vseljudskih in narodnih interesov? Obljudena in kultivirana gorska okrajina zagotovo pomeni višjo kulturo in hkrati vrednost narodnega imetja izvor zdravega rodu, dodatni vir prehrane in končno tudi ob vsakem času pričujočo roko v prirodi, ki je vedno pripravljena skrbeti za red in ravnotežje nasproti uničljivim vplivom divjine, ki si sama prehitro jemlje nazaj, kar ji je bila v stoletjih iztrganega... Še posebno škodo pomeni ugotovitev, da propadajo prav naša najvišja ležeča gručasta naselja v Sloveniji s svojo značilno gornjeselško arhitekturo.“

Tako ugotavljajo o stanju kmetijstva v Sloveniji gotovo nepristranski strokovnjaki, ki jim gre resnično za to, da bi se tem krajem, ki so tako zapisani izumrtju, najde kakšen drug vir zaščita in ohranitve. In tako se pojavljajo načrti, kako izgraditi v tem prelepem visokogorskem svetu rekreacijsko središče Slovenije. Na vsak način: ugotovitve sedanjega položaja so obupne, kot vidimo iz teh statistik, kar je končno izrazil člankar sam s pripombo kmečkega človeka, ki je rekel: „Opuščen kmetija deluje na turista nekako tako kot človeška lobanja na mladega človeka.“

In kdo je kriv tega odseljevanja človeškega življa s stoletja trdnih kmetij in te divjine, ki zdaj zopet prerašča nekdanj plodna polja? Ne-ljudski „ljudski“ režim, ki mu je uspelo ubiti slovenskega kmeta.

Mednarodni teden

PORTUGAL se je odločil vzpostaviti redne diplomatske odnose z ZSSR. Portugal je diplomatske odnose z Moskvjo prekinil takoj po sovjetski komunistični revoluciji leta 1917. Portugal je diplomatske odnose že vzpostavil z Romunijo in Jugoslavijo.

FRANCOSKI PREDSEDNIK GISCARD je doživel prvi notranje-politični pretres, ko je ukazal ministrskemu predsedniku Chiracu odstaviti ministra za reformo J. J. Servan-Schreiberja, ker je ta nastopil proti novim francoskim atomskim poskusom v južnem Pacifiku. Servan-Schreiber je že pred volitvami izjavil, da nasprotuje francoskim atomskim poskusom, a ga je Giscard kljub temu sprejel v vlado v upanju, da bo v tej zadevi sedaj vsaj molčal, če je že ne odobrava. Toda Servan-Schreiber je znan po svoji politični vihravosti in so se opazovalci čudili Giscardu, da je tvegat z njim poskus sodelovanja.

AMERIŠKI GENERAL Omar N. Bradley se je na čelu starih ameriških vojakov, ki so se bili 6. junija 1944 izkrcali v Normandiji in napadli Hitlerjevo namišljeno „Festung Europa“ ter s tem povzročili začetek konca nacističnega vladanja evropskim narodom, udeležil kratke slavnosti v St. Mere-L'Église, ki je bila prva evropska vas, katero so zavezniški zavzeli in osvobodili pred 30 leti.

DRUGI DEL Solženicinovega Otočja Gulag je izšel v ruščini v Parizu. Zajema razdobje od 1918 do 1959 in v njem Solženicin dokaže, da je bil Lenin tisti, ki je ustvaril in organiziral koncentracijska taborišča v ZSSR, Stalin pa jih je prevzel za njim kot najuspešnejše sredstvo za zastojno delovno silo in za absolutno kontrolo nad vsemi narodi Sovjetske zveze. V prihodnjih tednih bo tudi ta drugi del Otočja Gulag preveden na glavne svetovne jezike.

RUMORJEVA VLADA v Italiji je spet padla, ker se koalicijska demokristjanov, socialistov in social-demokratov ni mogla zediniti glede gospodarske politike. Italijski zunanjetrgovinski deficit znaša 1.300 milijonov dolarjev in nihče v Italiji ne ve, kako bi državo znova postavili na trdne gospodarske temelje.

Tem trem načinom konca politične kariere ameriških predsednikov, ugotavlja New York Times, sedaj hočejo dodati še četrti in peti: obsodbo in nezogiben odstop.

Vladimir Kavčič: Zapisnik

ODLOMKI IN MISLI

V Založbi Obzorja v Mariboru je lani (1973) izšla zanimiva knjiga Vladimira Kavčiča *Zapisnik*. Zanimiva gotovo za bravce doma, pa tudi za nas v emigraciji. Priznani mladi pisatelj je tokrat napisal „legendo“, kakor pravi on sam, da se zavaruje pred očitkom, da opisuje v noveli morda realne in določene osebe, ali dogajanja, ki so se v resnici godila. Zato vso zgodbo postavi v iredalnost, v izmišljotino, v legendo, v katero lahko verjameš ali pa tudi ne. Kako bodo doma brali to povest, nas ne zanima, gotovo bo marsikdo našel v njej mnogo novega, doma še nepovedanega, mnogo takega, kar je veljalo do zadnjega časa za nedotakljivo. Mi bomo brali kot je zapisano, in bomo pisatelju hvaležni za marsikakšen odlomek in za marsikatero misel, ki jo je zapisal in je tiskana šla med ljudi. Ni prava povest, ne roman, čeprav spada v leposlovno zvrst, je zanimiva po zamisli in po kompoziciji. Pisatelj si je „zamislil“ nekega Brodnika, visoko stoječega komunista slov. KP, ki je bil pri partizanih med revolucijo, v Dachau, a je bilo njegovo ponašanje že tedaj sumljivo, vendar je bil oproščen vsega ter se je naglo povzpela v vrhunske oblasti v Sloveniji. Po dvajsetih letih so obnovili proces, da se dokaže, ali je bil nedolžen ali kriv med vojno, kot so začeli proces že tedaj. Nekateri dvomijo v pravilnost tedanjega postopka. Začne se znova proces. Nastopajo najrazličnejše priče in pisatelj jemlje „na trak“ njihove izpovedi, tako je nastal ta „zapisnik“ kot ga izjavljajo pred sodiščem pričé. Vsaka priča drugače. Toda iz gledan: iz različnih kotov na delo Brodnika se razvija pred nami panorama dogodkov iz revolucije, ki obtožujejo oz. razbremenjujejo obtoženca. To je vsa zgodba, ki pa za nas ni „legenda“, izmišljotina, temveč resnična „legenda“ po etimologiji besede: „Ki naj se bere“. In smo jo prebrali. Pa ne mislimo novesti ne ocenjevati ne nadaljevati nič, no vsebino. Samo od časa do časa bomo prebravali iz ne takšne odlomke ali pa tudi samo kakšne stavke ali misli, ki nas v emigraciji zanimajo. NIK VOROV „izpiski“ sami.

Npr. ta-le portret Brodnika (str 78—80):

„Življenje je kratko, učenje dolgo, prilika bežna, poizkus tvegan in sodba nelahka.“

Začetek hipokratskih zdravniških aforizmov (Aphor I, 1 4. stol. pr. Kr.)

Iz življenja in dogajanja v Argentini

Med tem ko peronizem, po svojem vsedravnem kongresu, skuša institucionalizirati svoje vrste, naletava vlada na precejšnje težave in to na raznih področjih delovanja. Institucionalizacija v lastnih vrstah je sicer ena najbolj bolečih točk peronizma. Saj jo obljublja praktično, odkar je bilo pod vojaško vlado gen. Lanusseja dovoljeno politično delovanje. A to široko politično gibanje kot je peronizem, je kaj težko spraviti v bolj ozke tirnice politične stranke. Perón pa se dobro zaveda, kot so pravilno ocenili analisti, da je za prevzem vlade dovolj imeti široko politično gibanje, za vladat! pa se rabi zaslobmo disciplinirane politične stranke z določeno in priznano ideologijo. Te pa peronizem nima, in njegov vodja general Perón stalno poudarja potrebo ideološke enotnosti. Iz jasnih praktičnih razlogov je peronizem zaenkrat izločil iz svojega ustroja mladinsko vejo, dokler se stvari med mladino ne uredi.

Nasprotno pa radikali v polnosti strankine demokracije izvajajo svoje volitve, in kaže da bo večino delegatov v strankin kongres dobil dr. Balbin, in si morda zagotovil tudi potrebne dve tretjini delegatov za ponovno izvolitev na mesto strankinega vodje. Enako mirno so se izvedle notranje volitve v Razvojnem gibanju, kjer sta ponovno na vodstvu bivši predsednik države dr. Frondizi in pa dr. Rogelio Frigerio. Napredni demokrati so pa tudi ponovno priznali za vodjo dr. Thedyja, na drugem partijskem mestu (tajnik) pa je bivši podpredsedniški kandidat dr. Rafael Martínez Raymonda.

Vlada medtem preučuje snov, ki je dvignila mnogo prahu: televizija. Zahteva po podzavljenju vseh kanalov, ki je padla s strani sindikatov (na namig iz vladnih krogov?), pa je naletela na velik odpor v raznih krogih javnega mnenja in pa tudi v Kongresu. Snov sta v posebnem sestanku obravnavala tudi predsednik Perón in radikalni vodja Balbin. Ta je s strani Perona dosegel obljubo, da se bo novi zakon o televiziji rešil po normalni parlamentarni poti, kot to predvideva ustava. Tu bodo radikali, s pomočjo ostalih strank opozicije, lahko dosegli ublažitev nekaterih perečih točk zakonskega osnut-

ka, kot se je to zgodilo že pri univerzitetnem zakonu. Radikali, kot ostale stranke, se bojijo državnega monopola iz enostavnega razloga, da bi to povzročilo monolitno politično usmerjenost tega javnega občila, ki ima po analizah sociologov prav v Argentini neizmeren vpliv na množice.

Da se povrnevo k političnem delovanju, medtem ko se maje socialni pakt kateremu so nekateri neperonistični sindikati porinili nož v hrbet. Provincijske stranke so se pretekli teden zbrale na svoje tretje zasedanje. Pripravljajo dokument, na podlagi katerega bi zgradili enotno politično strukturo, in se s tem uvrstili na mesto tretje politične sile v državi takoj za radikali. Možnosti so velike in izgledi so lepi. Saj bodo prav federalisti, katere zastopajo te politične stranke, želi desničarske glasove, ki jih bo na svoji težavni poti vlade izgubil peronizem.

Slovenec v vatikanski delegaciji

V ponedeljek, 20. maja, se je začelo, in bo trajalo do 14. junija prvo zasedanje Konfernce za proskripcijo v mednarodnem trgovanju merkancij. Zasedanje poteka v palači Združenih narodov v New Yorku, ter se ga udeležuje tudi vatikanska delegacija. Predstavnštvo Svetega sedeža sestavljata mons. Francesco De Nitis in Slovenec dr. Peter Remec, kateremu iskreno čestitam k temu položaju.

NOV ODMEV NA ZBORNİK SVOBODNE SLOVENIJE

Klic Triglava, ki že 37. leto izhaja v Londonu, je v letošnji aprilski številki tudi takole pisal o našem Zborniku:

„Čestitati je treba urednikom in izdajateljem Zbornika Svobodne Slovenije 1971-72, ki je izšel z malo zamudo koncem lanskega leta. Je to obsežna knjiga 440 strani velikega formata, s sodelavci z vsega sveta. Četudi je iz povsem objektivnih razlogov postalo nujno združevati zbornik dveh let v eno knjigo, na vrednosti tega podjetja to ničesar ne spremeni. Za spretno rabo in užitek, pa tudi za poznejšo dokumentacijo.“

naše ljudi. Ni se mu godilo slabo, skrivaj je dobival večje obroke hrane, večinoma je delal v skladiščih, kjer si je lahko pomagal s krajo, ali v pisarni, kjer so pregledovali pakete in je jetnikom jemal priboljške. Sprejemal je celo obiske, koliko jih je hotel. Vse to tako spretno, da dolgo niso opazili. Ko ga je prišla obiskat žena, je imel prost izhod cel dan. To pa je bilo že preveč, da bi moglo ostati skrito. Vrnil se je v Lipnico, kot da so ga Nemci izpustili. Medtem so bili Nemci seveda že spravili s poti vse tiste, ki bi lahko pokazali kakršnikoli dvom glede prejšnjega delovanja. Partizani so ga sprejeli kot izkušnega aktivista, takoj so mu dali odgovornejšo mesto in spet je delal na obe strani...

Po vojni je bil sekretar okrajnega komiteja in poslanec, menda tudi član cekaja (Centralnega komiteja KP! — naša opomba). Po dveh letih ga je ustavil na cesti neki možki, ki se je predstavil za novinarja Borbe in bi ga rad intervjuval. Sestala sta se v kavarni in tedaj je pokazal barvo. „Tovariš Brodnik, mi vemo za tvoje sodelovanje z gestapom. Ker si ugleden človek s položajem, lahko marsikaj narediš tudi za nas. Saj nas zahtevamo nič nemogočega. Podatke o tovarnah, o proizvodnji... Samo nadaljeval boš, kar si začel. Bojeval si se proti komunizmu poprej, in bojeval se boš zdajle z drugimi sredstvi. Če bi se obotavljal ali če bi nas hotel speljati na napačno sled, bomo poskrbeli, da dobe komunisti v roke izčrpne podatke o tvoji medvojni delavnosti. Ker so dobili v roke nemške arhive, to ne bi bilo težko... Ni izključeno, da bo dobival dve penziji... Eno v dinarjih, eno v funtih... Takrat po vojni je bil čas, da bi prišli stvari do dna. Zdaj je že veliko prič mrtvih, marsikdo pa je tudi ujaljen in se noče več mešati v to. Zakaj vi ne natočite čiste vina? Zakaj ne pokažete vse resnice?“

Mladinski športni dnevi — „con hacha y tiza“

Ko se je bližal čas olimpijade, so klasični Grki poslali poslane od rodu do rodu, da poravnajo medsebojne spore in jih povabijo k olimpijskim igram. Prav tako kot stari Grki, tako pošiljamo tudi mi, športniki vseh domov, nekaj misli, vsakemu in vsem, nastopajočim kot gledalcem na naših športnih dnevih. Smo sredi tekmovanj, zato je prav in potrebno, da pokažemo lik športnika, poslanstvo, ki naj opravlja šport med nami, kakšna so pota in cilji, ki jih želimo doseči s takimi prireditvami, ter tako opravičiti potrebnost športnih dni.

Samo bežen pogled v 2000 letni kulturni razvoj nam prepričljivo kaže, da je nihalo človekovega jaza stalno nihalo med dvema poloma človekove usmerjenosti — telo in duh. V zgodovinski dobi, ko je bila njegova uperjenost preveč usmerjena v fizični razvoj, je tej sledila druga, kjer je triumfirala duhovnost nad oblikovanjem telesa in je bil kult telesa potisnjen močno navzdol, da ne rečemo, da je bil omalovaževan. Ta obdobja, ki so si sledila, pa niso bila enako dolga. Njih življenjska doba je zavisela od njihove resnične vrednosti in praktične izrabe. Atenskim Grkom je bil cilj telesnih vaj, povezati zdravo in lepo telo z bogato dušo. In iz take vzgoje sta zrasla Platon in Sokrates.

Slabost človeške narave in množice, ki so izgubile iz vida ta cilj, so sprejele telesno kulturo, da je postala sama sebi namen, in postavile v življenjski cilji uničujoče gladiatorske borbe in smelnih cirkusov. Rim je prevzel te telesne vzgoje, ko je ta že bila v padanju, z grškimi profesionalnimi atleti, ki so se borili na življenje in smrt z nasprotnikom, pa naj je bil to človek ali pa žival. Zato je mogel Euripides zaklicati: „Le našlabbši ljudje morajo postati dobri atleti.“ Citius, altius, fortius — hitreje, više, hrabreje, napis ki je nekdanj blestel nad vhodom v stadion, je ostal le še žalosten spomenik nekdanj tako cvetoče kulture. Tako pripoveduje zgodovina.

In danes? Zdravniška veda uči, da so za zdravje in obdržanje zdravega telesa notranji organi in koža veliko večjega pomena kot krepko razvita miškulatura; športni pedagogi razumejo pod napredkom večjo zmogljivost in odpornost telesa; sociologi primerjajo šport ogromnemu veletoku, ki ga ni moči ustaviti ampak usmeriti; telo je tempelj duše, opozarjajo duhovni vodje in vzgojitelji so si edini, da so telesna, umska in нравstvena vzgoja tako tesno povezane med seboj, da bi s forsiranjem ene škodovali drugi. Zato je lahko zaključiti, da je le taka vzgoja naravna in resnična, ki temelji na pozitivnih duševnih osnovah, le taka pomeni vzgojo osebnosti.

DR. JUAN JESUS BLASNIK

specialist za ortopedijo in travmatologijo

C. José E. Uriburu 285, Cap. Fed
Zahtevajte določitev ure na telefonu 49-5855.

Privatni telefon: 628-4188

Ordinira v torek, četrtek in soboto od 17 do 20

MARIJA SNEŽNA OSTERC

ZOBOZDRAVNICA

Thames 2272 7. nadstr. „E“

Prositi za uro na telefonu: 761-1730 od 10. do 15. ure

sti, le taka je sposobna voditi k vzgojnemu cilju, ki je: Navajati mladostnika k izpolnjevanju njegovih dolžnosti, vzgojiti ga v telesno zdravega, v delu napredujočega in versko zavednega. Zato šport brez duševnih vplivov vodi v akrobatstvo, k lovu za rekordi, v pretirano skrb za nego telesa in zavaja k omalovaževanju нравstvene vzgoje. S športom in potom njega se more navduševati za narod in domovino, za vero očetov in njih šege, za resnico in čistost, za poštenost in pravico. Zato je športnik socialno čuteč, požrtvovalen, zvest in dober prijatelj, skromen in potrpečljiv. Bori se proti mehkužnosti, mlačnosti, svojevoljnosti in komodnosti. Zaveda se, da je v športu na prvem mestu vzgoja volje, ki je neizmerno bogastvo, ki naj ga spremlja v življenje. Zaveda se, da nič ne pomaga vse znanje in vsa nadarjenost, če jo poseduje človek brez volje

Zato športni prostor ne more biti nikak gledališki oder in noben gledalec naj ne pričakuje nekakšnega gledališkega nastopa. Športni nastop mora biti rezultat in prikaz dela in lepo socialno dejanje, ki naj navduši in pritegne še one, ki stoje ob strani. Ne samo izbranci, tudi fizično slabotni se morajo v športu udeleževati.

To so pota in cilji, ki jih današnja doba nalaga športu. Na ta pota vstopa vsa mladina in prepričani smo, da bomo v naših krajevnih domovih našli vso podporo in razumevanje. Pogledi naših mater in očetov so uprti v naše obraze, zato pazimo, da jih ne umazamo.

In v praksi? Ozrimo se na igrišče, ki privablja največ gledalcev in ki drži v sebi še največ pripadnikov: nogomet, kjer poklicni nogometaši za velik honorar izkazujejo svojo hitrost, vzdržljivost in virtuoznost v obvladanju žoge in se poleg tega poslužujejo vseh mogočih zvijač, ki so pravega športnika nevedne. In kot v posmeh, jih pri teh nečednih dejanjih podpihuje zbor navijačev, da se je nekdo izrazil: „Drhal pa tuli na tribuni: pritiski, dregni, suni!“ Nevede se tako publika ponižuje samo sebe in se približuje drhali, ki je po cestah starega Rima tulila: „Kruha in ger nam dajte!“ Da se ne bi taki prizori kdaj pojavili na naših športnih dnevih, smo športniki odločili podvzeti vse mere, pa čeprav drastične, vse v cilju, da privedemo in približamo vso našo mladino resničnim ciljem in poslanstvu športa.

Športni referent SFZ in sodelavci

Po športnem svetu

Tri Japonke so se 4. maja povzpelle na 8.156 visoki himalajski vrh Manaslu. Japonska ženska alpinistična odprava je peta, ki je osvojila ta vrh, obenem pa je postavila tudi ženski višinski rekord: ženske so prvič stopile na vrh višji kot 8000 metrov. Toda Manaslu je zahteval tudi žrtve. V zadnji fazi vzpona je 30-letna Teiko Suzuki izginila in se boje da se je smrtno ponesrečila.

Letošnje jugoslovansko nogometno prvenstvo je osvojil splitski Hajduk, ki si je ta naslov priboril že sedmič. Toda

Naš dom

San Justo

prideji v nedeljo, 23. junija 1974, ob 15 svojo tradicionalno

LOVSKO VESELICO

Za okusno lovsko jedačo in pijačo bo zadostno poskrbljeno, zabaval nas bo priznani orkester DUC IN ALTUM, videli pa boš te in spoznali v posebni lovski šali, kako si brez ruma poguma doboš in postaneš neustrašen mož, ki se nikogar ne boji, ne zajcev ne zveri, nobene celo ne — svoje žene...

Ljubezljivo vabi k udeležbi

Odbor

FOTOGRAFSKI NATEČAJ

ŽIRIJA, ki so jo sestavljali gospodje dr. Jože Dobovšek, Marijan Šušteršič in zastopnik SLOGE,

BARVASTI DIAPOZITIVI:

Prva nagrada: RIBIČI — Jože Draksler
Pohvala: VRTINCI — dr. Marko Kremžar

ČRNO-BELE FOTOGRAFIJE:

Prva nagrada: PRAZNI KLAS — Marko Fink
Pohvala: SEM ŽE ZA VAMI — Emil J. Boštjančič

Dela bodo razstavljena v mesecu oktobru t. l. na razstavi Slovenske podjetnosti, ko bodo zmagovalcem tudi podeljene nagrade.

V SLOGI JE MOČ!

OBVESTILA

SOBOTA, 15. junija 1974:

V Slovenski hiši ob 20 kulturni večer SKA. V srečanju z našimi ustvarjalci: „Tine Debeljak — prevajalec“.
SKAD pričenja jezikovna tečaja v Slovenski hiši. Angleščina ob 14. uri. Nemščina ob 16. uri.

NEDELJA, 16. junija 1974:

V Don Boscovem zavezu v Ramos Mejia telovska procesija.
V Slomškovem domu po telovski procesiji na razpolago domače kosilo.

SREDA, 19. junija 1974:

V Slovenskem domu v San Martinu ob 18.30 sestanek Lige Žena-Mati s

EVHARISTIČNI KONGRES V SALTI od 6. do 13. oktobra

Autobusno podjetje Chevalier bo vozilo s posebnimi omnibusi iz Buenos Airesa do Salte. Vožnja bo trajala 24 ur. Vozni listek za pot tja in nazaj stane 37.100 mšn. Vozili bodo za to ceno od 8. do 13. oktobra. Kdor bi hotel prej, doplača vsak dan 2.100 \$.

Vlak vozi 36 ur in stane v eno stran 31.325, Pullman, s posteljo 42.025.

Avion AA stane za pot tja in nazaj 132.000 \$.

Za omnibus se plača predplačilo 7.500 \$, ostalo se more plačati v 5 obrokih.

Hrano bo dobil vsak trikrat na dan s listkom, ki ga kupi tukaj ob prijavi in plača za osebo 2.500 do 3.000 \$ na dan.

Stanovanje za eno noč v zasebnih hišah — 2.000 \$ na osebo, v prenočiščih (residencial) z lastno kopalnico 4.500 \$. V hotelih soba za 2 osebi z lastno kopalnico od 6.000 \$ do 9.000 \$ odvisno je od kategorije. Mladina bo prenočevala po klubih in plača za vse dni — 500 \$, imajo mora pa s seboj spalne vreče.

Izseljenci bodo imeli posebno privedev v petek, 11. oktobra. Za nje je določena cerkev sv. Franciška, 3 kvadre od stolnice.

Za izseljence pomaga organizirati vso udeležbo Comisión Católica de Migración, Laprida 950.

Prijave ureja tudi Slovenska dušnopastirska pisarna, kateri je treba udeležbo prijaviti do 27. junija, da moremo urediti glede omnibusa. Če bo dosti prijav, moremo imeti lasten omnibus, sicer se pridružimo drugi skupini. Vsak more urediti direktno pri Chevalier. Najbolj idealni čas odhoda je sreda, 9. oktobra, popoldne. Vrnitev bo že v nedeljo, 13. oktobra popoldne. Z molitvijo spremljajmo vsi ta argentinski evharistični kongres, ki ima za geslo: Sprava v Kristusu.

to prvenstvo je zaslužil šele v zadnjem kolu zaradi boljšega količnika v golih, kajti mostarski Veléz je zbral v 34 kolid nekako število točk: 45. Ljubljanska Olimpija je v zadnjem kolu izgubila z Vojvodino s 5:3 in se je z 32 točkami uvrstila na 10 mesto.

spominsko svečanostjo za padle domobrance. Govoril bo Adolf Škrjanec.

SOBOTA, 22. junija 1974:

V Slomškovem domu ob 19. uri spominska proslava: sv. maša, spominska beseda, simbolični nastopi, petje, godba in molitev za mučence pri slovenskem znamenju.

V Slovenski hiši ob 19 očetovska proslava otrok Jegličeve šole s sv. mašo in akademijo.

NEDELJA, 23. junija 1974:

V Slovenski hiši ob 16. Alojzijevega proslava slovenskih šol s sv. mašo in igrico v pripravi slov. šole iz Carapachaya.

V Slovenskem domu v San Martinu sestanek naraščajnikov od 7 do 11 leta in fantov od 12 do 15 leta.

V Našem domu v San Justo tradicionalna lovška veselica od 15 dalje.

ČETRTEK, 27. junija 1974:

V Slovenski hiši ob 17.30 sestanek Zveze slovenskih mater in žena. Predaval bo Lojze Debevec. Vabljeni tudi možje in fantje.

NEDELJA, 30. junija 1974:

V Slomškovem domu družinska nedelja. Ob 9 sv. maša, zanimivo predavanje, debata in kosilo.

SOBOTA, 6. julija 1974:

V Slovenski hiši ob 20 koncert zbora Slovenske madenke.

NEDELJA, 14. julija 1974:

V Slovenskem domu v San Martinu družinsko kosilo, popoldne tekma v balinanju med moštvi Carapachay in San Martin.

23. JUNIJA OB 16 V SLOVENSKI HIŠI ALOJZIJEVA PROSLAVA

slovenskih šol s sv. mašo in igrico

SAMOSTANSKA MAŠNA STREŽNIKA

V PRIPRAVI JURČIČEVE ŠOLE IZ CARAPACHAYA

Vabi šolski odsek ZS

Mrtva srca govorijo,
ne pozabite nas nikdar...

SLOMSKOV DOM, sobota, 22. junija 1974, ob 19:

SLOVENSKIM JUNAKOM

SV. MAŠA IN DOMOBRAVSKA PROSLAVA s sodelovanjem pevskih zborov, recitatorjev, mladinske godbe in Slomškove šole. — Govori g. Milan Magister. —

Vabljeni vsi rojaki!

Za mrtve ne bodi mrtve!

Sporočamo vsem prijateljem in znancem, da nas je po božji volji dne 1. junija 1974 v 63. letu starosti za vedno zapustil naš dragi mož, oče, tast, stari oče, sin, brat, gospod

Slavko Tršinar

Naš dragi pokojnik je bil pokopan dne 2. junija na pokopališču v Mar del Plati.

Naj v miru počiva! Njegovo dušo priporočamo v molitev.

Zalujoci: v Argentini: brat Mirko in svaka Marijan Kocmur in Boštjan Kocmur z družino;

v domovini: žena Marica roj. Kocmur, hčerka Marjeta por. Korbar, sin Tomaž, mati Ana roj. Lindič, brat Stane z družino, zet inž. Marijan Korbar, vnukinja Miriam, vnk Jurček in ostalo sorodstvo.

Mar del Plata (Chapadmalal), Ljubljana, Maribor, Ramos Mejia

Vsem rojakom sporočamo žalostno vest, da je v soboto, 1. junija, mirno v Gospodu zaspal gospod

Slavko Tršinar

Pokopali smo ga na binkoštno nedeljo na pokopališču Parque. Dragoga pokojnika priporočamo v pobožno molitev in hvaležen spomin.

Za slovensko skupino v Mar del Plati Boris Koman, krajevni dušni pastir.

Mar del Plata, 3. junija 1974.

RUTA 205 FTE. ESTACION
TEL. 295-1197

AVDA. 25 de MAYO 136

ALMAFUERTE 3230
a 1 cuadra Municipalidad

AVDA. PAVON/H. YRIGOYEN 8854/62
TEL. 243-2291/3058 (Entre Boedo y Sáenz)

EZEIZA

C. SPEGAZZINI

SAN JUSTO

LOMAS DE ZAMORA

Opozarjamo, da imamo v Lomas de Zamora, v našem novem velikem lokalu, vedno na razpolago najfinejšo pohištvo